

ПИСМО НОВОГ ПРЕДШКОЛЦА РОДИТЕЉИМА

Драга мама и драги тата,

Моји први дани у вртићу су велика ствар у мом животу! Вртић је дивно искуство за свако дијете, али ипак, ја доживљавам велику промјену и требаће ми неко вријеме да се препустим чарима игре и учења са мојим васпитачима и другом дјецом. Ја сам само дијете, и још увијек развијам своје могућности да будем стрпљив и разумијем да је за мене добро да идем у вртић. Нисам у могућности перцепирати „то неко будуће вријеме“ када ће ми вртић бити омиљено мјесто на свијету! Када се навикавам на вртић и одвајам од вас, ја знам само за тај осјећај туге, и колико год желио, у том тренутку мислим само на то да се моја досадашња рутина промијенила и да постоји могућност да не дођете по мене! Зато ми ви помозите и олакшајте, да прихватим нову рутину и онда уживам са другарима, развијајући своје потенцијале до максимума кроз игру и смијех!

Зато моји најдражи мама и тата:

- Ви сте мој узор и ја учим угледајући се на вас! Предуслов да прихватим вртић је да и ви прихватите исти. Ако ми покажете да сте срећни због мог поласка у вртић, ако вјерујете да ће вртић учинити добро за мене, и ја ћу сигурно вјеровати у исто! Можда ће ми требати неко вријеме да схватим, али највише од вас зависи колико дуго ћу се „навикавати“ на чињеницу да је вртић дивно мјесто и да ме тамо шаљете јер желите најбоље за мене!
- Надам се да сте код куће одвојили вријеме да одговорите на сва моја питања и недоумице! Сигурно смо разговарали о свему, јер ја морам да знам шта ме чека. Немојте мислити да мени то не треба, да је довољно да ми вртић представите у пар ријечи. Јер знајте, баш онда када будете журили да не закасните на посао, ја ћу одлучити да је вријеме да надокнадимо разговор. Па макар то значило да вриштим и плачем најјаче што могу. Онда, имате само двије опције, да разочарате свог шефа тако што ћете каснити на посао, или да разочарате мене...
- Мени је јако битно да сте дослиједни и да сте родитељи „од ријечи“. Ја само желим истину. Ако сте нешто рекли и обећали, то и испуните. Немојте ме лагати да ћете доћи прије спавања ако стварно нећете, да ћете доћи за пет минута, ако стварно нећете...Ништа добро нећете направити, већ само учинити да се разочарам у вас и да још више патим....
- Немојте ми обећавати бомбоне, играчке и различита чуда да бих остао у вртићу. Не требају ми, они не лијече то што ми недостајете, нити помажу да се адаптирам на вртић. Већ сам вам рекао да ми треба рутина и да желим вашу истрајност. Ако вам је циљ да купујете жељено понашање и поступке код мене материјалним стварима, на правом сте путу. Али, онда се немојте касније питати зашто вас не слушам...Није да нисте знали!
- Када ме боли стомачић, ви идете код педијатра и слушате шта вам каже! Када ме мучи зубић, слушате стоматолога! Када желим лијепу фризурицу, ви ме повјерите фризеру. Сада желим да се играм и да учим, зато вјерујте мојој

васпитачици! Све што вам говори, говори да би олакшала овај бурни период првенствено мени, па онда и вама и себи. За мене је адаптација нешто потпуно ново, ви сте је можда већ доживјели са батом или секом, али, знајте, васпитачица је кроз то пролазила много, много пута, и заслужила је да, ако ништа друго, вјерујете њеном искуству!

- Мама и тата, знате ме најбоље од свих и шта је најбоље за мене, јер ипак сам ја ваше дијете! Желите да напредујем у сваком погледу, зато ме и шаљете у вртић! Али, знам и ја вас. Знам тачно „коју жицу да повучем“ кад желим да остварим своју тренутну жељу. А она је да будем стално са вама! Зато, ако кренем да плачем, вриштим, тучем вас или неког другог када ме остављате, знајте да у том тренутку договор и убјеђивање вама моји родитељи, ништа не доноси. Мени доноси, јер сте и даље физички ту поред мене, односно остварио сам свој циљ. Тим ми шаљете поруку да само наставим са тим што радим. Али себи мама и тата, нажалост стварате само већу муку! Тако да ако вам васпитачица климне главом, покуша да ме узме и каже не брините ништа, поздравите се и идите. И стварно не брините ништа.
- Ако уочим да се не можете растати од мене и да опраштање предуго траје, помислићу да се никада нећемо видјети, чим је вама тако тешко да одете. Ако сами не можете да процијените колико наше опраштање треба да траје, посавјетујте се слободно са васпитачицом.
- Када се већ поздравимо, немојте се крити иза врата или вирити на прозор. То ми не помаже, осјетим вас, а ако вас угледам биће ми само горе. Знам да сте радознали да видите шта ми то у вртићу радимо, само због мене будите стрпљиви. Када се и ја сам навикнем на нову средину, заједно са васпитачицом ћу вас врло радо угостити.
- Ви сте одговорни за мене, креирате мој дан, постављате границе и стварате рутину! Зато се трудите да ме у почетку редовно доводите у складу са оним шта се договорите са васпитачицом, јер ћу тако брже да усвојим нову рутину. И одмах да вас упозорим, може се десити да се прехладим па да неки период не идем у вртић. Након тога немојте се изненадити ако будемо пролазили кроз исто.
- Иако вам стално причам како је само мени тешко, разумијем да је и вама. Знам да бисте најрадије заплакали и да вам се срце кида. Али стрпите се пар минута само да ја уђем у собу. Знам да имате милион недоумица и да се ужасно осјећате, али није у реду да плачете док вас гледам, само ме страшите. Зато слободно од врата моје собе, прошетајте, смирите се, попијте кафу. Уколико и даље будете осјећали немир, замолите васпитаче или стручне сараднике за разговор, са њима подијелите своје бриге и страхове, сигурно ће вам олакшати...

припремила:

Свјетлана Цакић

**Стручни сарадник-педагог
ЈУ “Центар за предшколско
васпитање и образовање“**

Бања Лука